

Sygn. akt IV Ka 123/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło
Sędziowie	SO Paweł Pratkowiecki (spr.) SO Włodzimierz Przysłupski
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Sebastiana Kluczyńskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 r.

sprawy **I. C. (C.) i B. S.(S.)**

oskarżonych o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 10 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 349/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **B. S.** w ten sposób, że przyjmuje, iż przypisany mu czyn stanowił wypadek mniejszej wagi tj. przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne wobec tego oskarżonego umarza i w tym zakresie kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa,

II. zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego **I. C.** utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. 516,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu B. S. z urzędu przed sądem odwoławczym,

IV. zasądza od oskarżonego I. C. na rzecz Skarbu Państwa 10,00 złotych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 900,00 złotych opłaty za II instancję.

Sygn. akt IV Ka 123/13

UZASADNIENIE

Oskarżony B. S. stanął pod zarzutem tego, że w miesiącu lutym 2001 roku w G. rejonu (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 20,00 złotych udzielił J. J.

i I. C. pomocnictwa do popełnienia przestępstwa oszustwa na łączną kwotę 1.011,19 zł na szkodę (...) Spółka z o.o. w W. w ten sposób, iż nie mając zamiaru wywiązania się z warunków umowy o abonament telewizyjny zawarł z (...) Spółka z o.o. w W. umowę abonencką nr abonenta (...), udostępnił dla celów sporządzenia umowy swoje dokumenty w postaci dowodu osobistego

i książeczki wojskowej oraz podpisał dokument potwierdzenia montażu otrzymanego sprzętu w swoim miejscu zamieszkania czego de facto nie dokonano godząc się, iż po odebraniu dekodera telewizji satelitarnej wraz z osprzętem zostanie on sprzedany innej osobie, przez co J. J.

i I. C. osiągnęli korzyść majątkową w kwocie około 250,00 zł, czym działał na szkodę (...) Spółka z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 31 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Złotoryi w sprawie o sygn. akt II K 349/12 uznał oskarżonego B. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Nadto na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 20 zł oraz na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, a jednocześnie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. J. kwotę 1195,56 zł tytułem zapłaty za obronę z urzędu oskarżonego B. S..

Powyższy wyrok zaskarżył w całości obrońca oskarżonego B. S. i stawiając zarzut obrazy prawa materialnego w postaci art. 286 § 1 i § 3 k.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że zarzucany oskarżonemu czyn stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 k.k. i w konsekwencji o umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Słusznie podnosi skarżący, że popełnione przez oskarżonego przestępstwo winno być uznane za uprzywilejowaną postać oszustwa, tj. wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 286 § 3 k.k. Za taką oceną przemawiają wyekspozowane w apelacji okoliczności stanowiące przedmiotowe

i podmiotowe znamiona tego występku. W pierwszej kolejności wypada podkreślić, że wartość mienia, którym niekorzystnie rozporządził pokrzywdzony była stosunkowo niewielka i wynosiła ok. 1100 zł. I choć trafnie podnosi się w literaturze i orzecznictwie, że kwestia ta nie może mieć decydującego znaczenia przy ocenie, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi (por. m.in. Komentarz do Kodeksu karnego pod red. A. Zolla, Zakamycze 2006, teza 11 do art. 283 k.k. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1971 r., sygn.

V KRN 147/71, LEX 21403), to jednak nie pozostaje tu ona całkowicie bez znaczenia.

Prawidłowo również podnosi skarżący, że w sprawie nie wolno pominąć postawy samego pokrzywdzonego, który bezkrytycznie zaakceptował działania oskarżonego, choć towarzyszące im okoliczności mogły budzić wątpliwości co do rzeczywistych intencji, jakimi przy zawieraniu umowy kierował się B. S..

Słuszne są również argumenty apelacji odwołujące się do oceny stopnia zawinienia oskarżonego, który przy uwzględnieniu jego kondycji psychicznej

i faktu działania w warunkach art. 31 § 2 k.k., nie może być uznany za znaczny. Co przy tym istotne, oskarżony został nakłoniony do popełnienia przestępstwa przez inne osoby, nie działał w sposób zaplanowany, a zaistniała sytuacja miała charakter w pewnym sensie incydentalny i wynikający z chęci skorzystania

z nadarzającej się okazji do zarobienia stosunkowo niewielkiej kwoty pieniędzy (20 zł). Przy tej okazji należy jednak zaznaczyć, że wspomniana niewielka wartość uzyskanej przez oskarżonego korzyści majątkowej (20 zł) wcale nie prowadzi do wniosków, jakie przedstawiono w apelacji. Uzyskanie przez oskarżonego niewielkiej korzyści majątkowej nie zawsze musi być postrzegane jako okoliczność obniżająca stopień społecznej szkodliwości czynu. Jeśli bowiem sprawca decyduje się na popełnienie przestępstwa w zamian za symboliczne „wynagrodzenie”, to tym samym wykazuje, że poszanowanie porządku prawnego ma dla niego niewielką wartość. W takiej zaś sytuacji jego motywację, istotną z punktu widzenia art. 115 § 2 k.k., uznać należy za wysoce karygodną.

Powyższa uwaga nie odnosi się jednak wprost do okoliczności zaistniałych w niniejszej sprawie, zwłaszcza w obliczu stosunkowo niewielkiej szkody jakiej doznał pokrzywdzony oraz szczególnych uwarunkowań motywacyjnych, w których działał oskarżony.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy podzielił zarzuty i wnioski apelacji uznając, że popełniony przez oskarżonego czyn stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Ponieważ zaś do popełnienia tego występku doszło w lutym 2001 roku, to uznać należało, że jego karalność ustała (przedawniła się). Konsekwencją takiego ustalenia było orzeczenie o umorzeniu postępowania wobec oskarżonego B. S. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

O kosztach procesu w sprawie rozstrzygnięto w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k.